

ЗАКОН
О ПРЕКРШАЈИМА
(Неслужбени пречишћени текст)¹

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет Закона)

Овим Законом прописује се поступање овлашћених органа у Босни и Херцеговини када одлучују о прекршајима прописаним законима и другим прописима институција Босне и Херцеговине и надлежност и поступање судова у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: судови), ради одлучивања о прекршајима прописаним законима и другим прописима институција Босне и Херцеговине.

Члан 2.

(Дефиниција прекршаја)

- (1) Прекршаји представљају кршења јавног поретка или прописа о економском и финансијском пословању утврђена законом или другим прописом, за које су одређена обиљежја прекршаја и за које су прописане санкције.
- (2) Прекршај може бити извршен чињењем или нечињењем.
- (3) Нехат извршиоца је довољан да се извршилац сматра одговорним за прекршај, осим ако је одредбама о прекршајима прописано да ће бити кажњен за дјело учињено искључиво са умишљајем.
- (4) Прекршај могу учинити физичка и правна лица.
- (5) Покушај извршења прекршаја није кажњив.

Члан 3.

(Значење израза)

- (1) Посебни изрази у смислу овог Закона имају сљедеће значење:
 - а) *Овлашћени орган* је:
 - 1) надлежни полицијски орган Босне и Херцеговине, Федерације Босне Херцеговине, Републике Српске, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине или кантона;
 - 2) инспектор или лице овлашћено за обављање инспекције; или
 - 3) министарство, предузеће или друго правно лице које има јавна овлашћења и у чију надлежност спада директно или индиректно спровођење било којег закона или прописа који прописује прекршаје.

¹ Овај неслужбени пречишћени текст садржи: Закон о прекршајима („Службени гласник БиХ“ број 41/07); Закон о допуни Закона о прекршајима („Службени гласник БиХ“ број 18/12) – означено **подебљаним словима**; Закон о измјенама и допунама Закона о прекршајима („Службени гласник БиХ“ број 36/14) – означено *косим словима*; Закон о допунама Закона о прекршајима („Службени гласник БиХ“ број 81/15) – означено подвученим словима.

Овај пречишћени текст представља неслужбену верзију и на њега се не може позивати у званичне сврхе.

б) *Регистар новчаних казни* је база података о новчаним казнама за прекршаје као што је прописано у Закону о централној евиденцији и размјени података Босне и Херцеговине.

ц) *Окривљени* је правно или физичко лице против којег је покренут прекршајни поступак.

д) *Оштећени* је правно или физичко лице које је претрпјело штету која је на било који начин настала чињењем прекршаја.

е) Суд је првостепени и другостепени суд надлежан да одлучује о прекршајним предметима у складу са законима о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

ф) *Кажњени* је лице за које је коначним прекршајним налогом или правоснажним рјешењем о прекршају установљено да је одговорно за одређени прекршај.

г) *Уручење позива поштом је уручење путем препоручене поште на адресу физичког лица, која се налази у Евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Босне и Херцеговине, коју води у оквиру своје надлежности Агенција за идентификациона документа, евиденцију и размјену података Босне и Херцеговине или на регистровану адресу домаћег правног лица или представништва страног лица у Босни и Херцеговини.*

(2) Употреба мушког или женског рода подразумијева укључивање оба рода.

(3) Изрази наведени у члану 1. Кривичног закона Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Кривични закон) користе се у овом Закону, уколико се контекстом јасно не захтијева другачије.

Члан 4.

(Прописивање прекршаја)

Прекршаји се прописују законима Босне и Херцеговине и одлукама Савјета министара Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: закони и други прописи Босне и Херцеговине).

Члан 5.

(Права лица окривљених за прекршаје)

(1) Свако ко је окривљен да је учинио прекршај има право да захтијева да о његовој одговорности за учињени прекршај одлучи суд уколико је захтјев поднесен у року који је прописан законом. Таква лица имају право да:

а) се сматрају невиним док се не докаже њихова одговорност у складу са законом;

б) у најкраћем року буду обавијештени, детаљно и на језику који разумију, о природи и разлогу оптужби против њих;

ц) им се да одговарајуће вријеме и могућности за припремање њихове одбране;

д) се бране лично или уз помоћ браниоца по сопственом избору, или уколико немају довољно средстава, да им се бранилац обезбиједи бесплатно када то захтијевају интереси правде;

е) испитају или да се у њихово име испитају свједоци који их терете и да се обезбиједи присуство и саслушање свједока у њихову корист под истим условима као и свједока који их терете и

ф) добију бесплатну помоћ преводиоца ако не разумеју језик који се употребљава у суду.

Члан 6.

(Лишавање слободе и јемство као обезбјеђење присуства и плаћања новчане казне)

(1) Полицијски службеник или овлашћено службено лице може лишити слободе лице које је осумњичено за извршење прекршаја, али је дужно да такво лице одмах, а најкасније у року од 12 сати изведе пред суд, како би се обезбједило његово присуство у суду у случају када:

- а) лице одбије или није у могућности да открије свој идентитет; или
- б) лице није настањено у Босни и Херцеговини или привремено борави у иностранству, а постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај или
- ц) постоји опасност да ће лице наставити са чињењем прекршаја или поново учинити истоврсни прекршај.

(2) Суд мора испитати окривљеног одмах, а најкасније у року од 12 сати.

(3) Свако лишавање слободе може бити одређено само ако се исти циљ не може остварити другом мјером и мора бити разумно и у складу са природом учињеног прекршаја, а мора се водити рачуна о старости и другим личним својствима тог лица, тако да дужина трајања лишавања слободе одговара околностима. Свако лице лишено слободе у складу са одредбама овог члана мора бити у најкраћем року обавијештено, детаљно и на језику који разуме, о разлозима за лишавање слободе, као и о прекршају који му се ставља на терет.

(4) Ради обезбјеђења присуства пред судом, полиција или други овлашћени орган може захтијевати од лица које је окривљено за прекршај, а које нема пребивалиште у Босни и Херцеговини или које привремено борави у иностранству и жели да напусти Босну и Херцеговину прије окончања поступка, а за које постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај, да преда свој пасош или други идентификациони документ до појављивања на суду, али не дуже од 72 сата. Уз прекршајни налог или захтјев за покретање прекршајног поступка суду ће бити предат и пасош или други идентификациони документ.

(5) Ради обезбјеђења плаћања новчане казне, лицу које је окривљено за прекршај које нема пребивалиште у Босни и Херцеговини или које привремено борави у иностранству, а жели да напусти Босну и Херцеговину прије окончања поступка, а за које постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај, судија може наложити да положи новчану гаранцију у висини максималне казне која може бити изречена за такав прекршај.

Члан 7.

(Примјена прекршајног законодавства Босне и Херцеговине)

Прекршајно законодавство Босне и Херцеговине примјењује се према свакоме ко учини прекршај на територији Босне и Херцеговине, или на њеном пловилу, или цивилном ваздухоплову, без обзира гдје се налази у вријеме извршења.

Члан 8.

(Прописи који се примјењују)

(1) Поступајући по прекршајима прописаним законом или другим прописом Босне и Херцеговине, судови примјењују одговарајући закон о прекршајима који је у примјени у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, те примјењују материјално-правне прописе и кривичне одредбе закона или прописа Босне и Херцеговине који прописују прекршај.

(2) На сва општа материјалноправна питања прекршајног законодавства, која нису прописана Главом II овог Закона, примјењује се закон о прекршајима који је у примјени у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, као примјењиво право суда који води поступак.

Члан 9.

(Стварна надлежност)

За поступање по прекршајима прописаним законима и другим прописима Босне и Херцеговине стварно су надлежни судови у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

Члан 10.

(Мјесна надлежност)

(1) За вођење прекршајног поступка мјесно је надлежан суд на чијем је подручју прекршај учињен.

(2) Ако је очигледно да ће се поступак спровести лакше или да ће трошкови поступка бити мањи или ако за то постоје други оправдани разлози, поступак се може спровести и пред судом на чијем је подручју учинилац откривен или ухваћен или пред другим судом.

Члан 11.

(Посебна мјесна надлежност)

Ако је прекршај учињен на пловилу или ваздухоплову Босне и Херцеговине, за вођење прекршајног поступка мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази домаћа лука у којој се завршава путовање учиниоца прекршаја, а ако је учинилац прекршаја члан посаде пловила или ваздухоплова, суд на чијем се подручју налази матична лука пловила или ваздухоплова.

Члан 12.

(Помоћна надлежност)

Ако се мјесна надлежност суда не може одредити према мјесту извршења прекршаја, мјесно је надлежан суд на чијем подручју учинилац има пребивалиште или боравиште, односно суд на чијем подручју је *сједиште домаћег правног лица или представништва страног лица у Босни и Херцеговини*.

Члан 13.

(Надлежност суда пред којим је раније покренут поступак)

Ако би, према одредбама чл. 10. и 11. овог Закона, истовремено била надлежна два или више судова, надлежан је суд пред којим је раније покренут поступак, али ће сваки суд на свом подручју предузети радње које не трпе одгађање.

Члан 14.

(Надлежност за саучеснике и спајање и раздвајање поступка)

- (1) Суд који је надлежан за учиниоца, надлежан је и за саучеснике.
- (2) За учиниоца и саучеснике спровешће се један поступак, али се из важних разлога поступци против појединих саучесника могу раздвојити и спровести одвојено.
- (3) Када се покрећу или воде поступци против истог лица за више прекршаја или против више лица за исти прекршај, на спајање и раздвајање поступка примјењују се одредбе закона о прекршајима који су у примјени у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

Члан 15.

(Сукоб надлежности)

Сукоб надлежности за вођење прекршајног поступка и одлучивање о прекршајним предметима рјешава се у складу са законима о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

Члан 15а.

(Прекршајна одговорност правних лица и одговорних лица у правним лицима)

- (1) Овим законом уређује се прекршајна одговорност правних лица и одговорних лица у правним лицима.
- (2) Прекршајна одговорност правног лица престаје престанком његовог постојања, а у случају постојања његовог правног сљедбеника, за прекршај одговара његов свеукупни правни сљедбеник. Ако је сљедбеника више, суд ће утврдити који од њих, с обзиром на природу сљедбеништва, одговара за прекршај.
- (3) Одредбе овог закона као и других прописа који се односе на прекршајну одговорност правног лица и у њему одговорних лица примјењују се и на с њима изједначене субјекте: представништва и пословне јединице домаћих и страних лица, друге субјекте који немају правну способност, али самостално наступају у правном промету, те на одговорна лица у тим субјектима.

Члан 15б.

(Основа одговорности правног лица и одговорног лица у правном лицу)

- (1) Правно лице и одговорно лице у правном лицу прекршајно су одговорни за повреде прописа о прекршају.
- (2) Прописом о прекршају може се за прекршај прописати прекршајна одговорност само правног лица.

(3) Суд ће утврдити прекршајно одговорним правно лице и у случају када се утврди постојање правних или стварних препрека за утврђивање одговорности одговорног лица или се не може утврдити ко је одговорно лице.

Члан 15ц.

(Одговорно лице)

(1) Одговорно лице у смислу овог закона је физичко лице које води послове правног лица или му је повјерено обављање одређених послова из области дјеловања правног лица.

(2) Прописом о прекршају може се прописати које одговорно лице у правном лицу одговара за одређени прекршај.

(3) Одговорно лице прекршајно одговара за почињени прекршај и у случају ако након почињења прекршаја престане да ради у правном лицу или ако је након почињења прекршаја правно лице престало да постоји.

Члан 15д.

(Искључење и ограничење одговорности правних лица)

(1) Босна и Херцеговина, Федерација Босне и Херцеговине, Република Српска, Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине и кантон не могу прекршајно одговарати.

(2) Јединице локалне самоуправе одговарају за прекршаје који су почињени радњама које не улазе у извршавање њихових јавних овлашћења.

(3) Искључење одговорности Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, кантона и јединица локалне самоуправе према ст. (1) и (2) овог члана не искључује могућност прекршајне одговорности одговорног лица за тај прекршај у органима из ст. (1) и (2) овог члана.

Члан 16.

(Примјена одредаба Кривичног закона и Закона о кривичном поступку)

*(1) Уколико није другачије прописано одредбама овог Закона, слједеће одредбе Кривичног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06 и 55/06) примјењиваће се *мутатис мутандис* на прекршаје: "Нужна одбрана" и "Крајња нужда"; "Саучесници"; "Подстрекавање"; "Помагање"; "Границе кривичне одговорности и кажњивости саучесника"; "Урачунљивост"; "Умишљај"; "Нехат"; "Стварна заблуда"; "Правна заблуда" и "Одговорност правних лица".*

*(2) Уколико није другачије прописано одредбама овог Закона, слједеће одредбе Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06 и 76/06 - у даљем тексту: Закон о кривичном поступку) примјењиваће се *мутатис мутандис* у прекршајном поступку: "Основни принципи"; "Надлежност суда"; "Изузеће"; "Бранилац"; "Претрес стана и других просторија и лица"; "Привремено одузимање предмета и имовине"; "Испитивање осумњиченог"; "Саслушање свједока"; "Увиђај и реконструкција"; "Вјештачење"; "Поднесци и записници"; "Рокови"; "Трошкови кривичног поступка"; "Имовинско-правни захтјеви"; "Главни претрес"; "Жалба на првостепену пресуду"; "Понављање поступка"; "Поступак према малољетницима" и "Поступак за примјену*

мјера безбједности, за одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом и за опозивање условне осуде".

(3) У случају било каквих несагласности између одредаба Кривичног закона из става (1) овог члана и одредаба Закона о кривичном поступку из става (2) овог члана и овог Закона, примјењиваће се одредбе овог Закона. Упућивање на одредбе Закона о кривичном поступку које се односе на тужиоца на одговарајући начин ће се примјењивати на сваки овлашћени орган.

II - МАТЕРИЈАЛНОПРАВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

(Вријеме и мјесто извршења прекршаја)

(1) Прекршај је извршен у вријеме када је учинилац радио или био дужан да ради, без обзира када је последица чињења или пропуштања наступила.

(2) Прекршај је извршен како у мјесту гдје је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у мјесту гдје је последица његовог чињења или пропуштања потпуно или дјелимично наступила.

(3) Прекршај је, у случају саучесништва, извршен у мјесту одређеном у ставу (2) овог члана и у мјесту гдје је учесник радио или био дужан да ради или у мјесту гдје је, према очекивању учесника, требало да наступи последица његовог чињења или пропуштања.

Члан 18.

(Врсте санкција)

(1) Сљедеће санкције могу бити изречене лицу одговорном за учињени прекршај:

- а) новчана казна;
- б) условна осуда;
- ц) укор;
- д) заштитне мјере.

(2) Сљедеће мјере могу бити изречене као последица одговорности за учињени прекршај:

- а) одузимање имовинске користи;
- б) обавеза накнаде штете;
- ц) казнени поени;
- д) лишавање слободе ради наплате новчане казне.

Члан 19.

(Новчана казна)

(1) Новчана казна може се прописати у одређеном распону или у фиксном износу.

(2) *Физичком лицу може се прописати новчана казна у најмањем износу од 30,00 КМ, одговорном лицу у правном лицу у најмањем износу од 50,00 КМ, а правном лицу у најмањем износу од 500,00 КМ.*

(3) Законом се може прописати физичком лицу новчана казна у највећем износу од 10.000,00 КМ, одговорном лицу у правном лицу новчана казна у највећем износу од 20.000,00 КМ, а правном лицу новчана казна у највећем износу од 200.000,00 КМ.

(4) Другим прописом може се прописати физичком лицу новчана казна у највећем износу од 3.000,00 КМ, одговорном лицу у правном лицу новчана казна у највећем износу од 5.000,00 КМ, а правном лицу новчана казна у највећем износу од 10.000,00 КМ.

(5) За прекршај који почини појединац обављајући самосталну пословну дјелатност, законом се може прописати новчана казна у највећем износу од 20.000,00 КМ, а другим прописом новчана казна у највећем износу од 6.000,00 КМ.

(6) За прекршај из области пореза и царина, новчане казне могу се прописати у вишеструком износу пореске или царинске обавезе која је требало да буде плаћена, или као проценат или вишеструки износ вриједности робе која је предмет прекршаја, али не у износу већем од 200.000,00 КМ.

Члан 20.

(Заштитне мјере)

(1) Заштитне мјере могу се прописати само законом.

(2) За прекршај се могу прописати сљедеће заштитне мјере:

- а) одузимање предмета;
- б) забрана вршења позива, дјелатности или дужности;
- ц) потпуна или дјелимична забрана управљања моторним возилом и
- д) ванболничко лијечење од овисности.

(3) Законима који прописују прекршаје могу се одредити додатне врсте заштитних мјера.

Члан 21.

(Стицај)

(1) Ако окривљени једном или са више радњи учини више прекршаја, новчана казна ће бити утврђена за сваки поједини прекршаја, а онда ће се изрећи јединствена новчана казна на основу тако утврђених новчаних казни.

(2) Изречена јединствена новчана казна из става (1) овог члана мора бити већа од сваке поједине утврђене новчане казне, али не смије прећи збир утврђених новчаних казни.

Члан 22.

(Застарјелост покретања и вођења поступка)

(1) За прекршај прописан законом или другим прописом Босне и Херцеговине прекршајно гоњење не може се предузети када од извршења прекршаја протекне:

- а) за прекршаје за које је прописана новчана казна у износу до 3.000,00 КМ - кад протекне једна година од дана када је прекршај извршен;
- б) за прекршаје за које је прописана новчана казна у износу већем од 3.000,00 КМ - кад протекну двије године од дана када је прекршај извршен.

(2) Законом се могу за одређене прекршаје у области пореза, царина, финансија, рада и заштите на раду одредити дужи рокови од рокова из става (1) овог члана, али не дужи од три године.

Члан 23.

(Застарјелост извршења заштитних мјера)

Заштитна мјера неће се извршити када протекне једна година од дана коначности прекршајног налога, односно правоснажности рјешења којим је изречена.

Члан 24.

(Извршење заштитне мјере јавног објављивања одлуке)

Заштитна мјера јавног објављивања одлуке суда извршава се у средствима јавног информисања доступних на цијелој територији Босне и Херцеговине.

Члан 25.

(Ток и прекид застарјелости)

(1) Застарјелост за покретање и вођење прекршајног поступка почиње тећи од дана када је прекршај извршен, а застарјелост за извршење заштитне мјере од дана коначности прекршајног налога, односно правоснажности рјешења којим је заштитна мјера изречена.

(2) Застарјелост се прекида сваком радњом овлашћеног органа за поступак односно за извршење, предузетом ради гоњења извршиоца прекршаја, односно извршења заштитне мјере.

(3) Сваким прекидом застарјелост почиње поново тећи, али без обзира на прекиде, застарјелост у сваком случају настаје када протекне два пута онолико времена колико је предвиђено у чл. 22 и 23. овог Закона.

III - ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

Члан 26.

(Прекршајни поступак)

(1) Прекршајни поступак може покренути овлашћени орган на сљедећи начин:

- а) издавањем прекршајног налога; или
- б) подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка надлежном суду.

(2) Захтјев за покретање прекршајног поступка може се поднијети само у случајевима када не постоје услови за издавање прекршајног налога одређени у члану 27. овог Закона.

IV - ПРЕКРШАЈНИ НАЛОГ

Члан 27.

(Издавање прекршајног налога)

(1) Овлашћени орган ће издати прекршајни налог ако установи да је прекршај из његове надлежности утврђен на један од сљедећих начина:

- а) непосредним опажањем овлашћеног службеног лица приликом инспекције, надзора и прегледа;
- б) подацима који су добијени уређајима за надзор или мјерење;
- ц) приликом инспекцијског или другог надзора прегледом документације, просторија и робе или на други законит начин или

д) на основу признања окривљеног о извршењу прекршаја у неком другом судском или административном поступку.

(2) Прекршајни налог може се издати само у случајевима када одговарајући закон или други пропис одређује фиксну новчану казну, када новчана казна може бити израчуната коришћењем математичке формуле, или када овлашћени орган одлучи да изрекне минималну новчану казну, односно заштитну мјеру у најкраћем трајању или заштитну мјеру одузимања предмета, одређену таквим законом или другим прописом.

(3) Ако окривљени изврши више прекршаја у стицају, тада овлашћени орган може прекршајним налогом изрећи јединствену новчану казну примјеном члана 21. овог Закона, а ако је за само један од извршених прекршаја предвиђена заштитна мјера, може изрећи и ту заштитну мјеру у најкраћем предвиђеном трајању.

(4) Овлашћени орган који је издао прекршајни налог може у свако вријеме исправити грешке у писању или остале очигледне грешке, по службеној дужности или на приједлог страна у поступку.

(5) Прекршајни налог не може бити издат према малољетнику.

Члан 28.

(Садржај прекршајног налога)

(1) Прекршајни налог доноси се у писаној форми и мора садржавати сљедеће податке:

- а) назив: прекршајни налог;
- б) назив овлашћеног органа који га је издао;
- ц) име и својство службеног лица које га је издало;
- д) јединствени број који одреди овлашћени орган;
- е) датум издавања и датум уручења као што је одређено у члану 29. став (3) овог Закона;
- ф) прекршај који је учинио окривљени, назив прописа и члан који одређује прекршај;
- г) када је окривљени физичко лице - име и презиме, и ако је позната, стална адреса, јединствени матични број, као и мјесто запослења, а за странце и број пасоша;
- х) када је окривљени правно лице - назив и сједиште, као и јединствени идентификациони број *за домаћа правна лица, а за страна лица назив, сједиште и број регистра или друге евиденције у држави сједишта страног лица, а ако страног лице има представништво у Босни и Херцеговини, број уписа у Регистар представништава страних лица у Босни и Херцеговини;*
- и) мјесто, датум и вријеме када је прекршај учињен;
- ј) утврђену санкцију, укључујући новчану казну и/или заштитну мјеру;
- к) износ накнаде штете, ако се тај износ може одредити цјеновником и трошкови поступка ако су исти одређени законом у фиксном износу;
- л) упутство да се новчана казна, штета и трошкови требају платити, или да окривљени мора затражити судско одлучивање о прекршајном налогу у року од осам дана од дана уручења;
- м) упутство о начину плаћања новчане казне, штете и трошкова; и
- н) потпис овлашћеног представника овлашћеног органа.

(2) Ако је прекршај учињен у саобраћају и укључује моторно возило, прекршајни налог треба да садржава сљедеће додатне податке:

- а) регистарски број возила и број саобраћајне дозволе;
- б) број возачке дозволе возача, ако је познат;
- ц) број казних поена које закон прописује за такав прекршај.

(3) Прекршајни налог ће, уз остало, садржавати сљедећа упутства:

- а) да окривљени има право да поднесе захтјев за судско одлучивање о прекршајном налогу, назначавајући којем суду и у којем року окривљени треба да поднесе захтјев;
- б) да казна коју је изрекао суд може бити већа од оне која је изречена прекршајним налогом;
- ц) да ће окривљени бити дужан да накнади судске трошкове у случају када затражи судско одлучивање о прекршајном налогу ако суд утврди да је он одговоран за прекршај наведен у прекршајном налогу;
- д) да ће у случају прекршаја из области саобраћаја за које закон прописује додјеливање казних поена, прихватање одговорности или утврђивање одговорности од суда резултирати додјеливањем тих казних поена.

(4) Прекршајни налог садржи поуку да, уколико лице против кога је издат прекршајни налог прихвати одговорност и најкасније у року од осам дана од дана пријема прекршајног налога плати половину изречене новчане казне, ослобађа се плаћања друге половине изречене новчане казне.

(5) Прекршајни налог садржаваће одређено мјесто на којем ће се окривљени потписати у случају да захтијева судско рјешавање у складу са чланом 32. овог Закона.

(6) Ако постоји договор између овлашћеног органа и суда, прекршајним налогом може се одредити датум и вријеме усменог претреса, који не може бити краћи од осам дана од датума издавања прекршајног налога.

(7) Сваки овлашћени орган може да има свој образац прекршајног налога. Образац таквог прекршајног налога треба да одобри Министарство правде Босне и Херцеговине.

(8) Обрасци прекршајног налога које су одобрила ентитетска министарства правде могу се користити у примјени овог Закона ако садрже елементе из ст. (1) до (4) овог члана и ако Министарство правде Босне и Херцеговине одобри њихово коришћење.

Члан 29.

(Уручење прекршајног налога)

(1) Прекршајни налог састоји се од оригинала и најмање двије копије. Оригинал задржава овлашћени орган у својој евиденцији. Двије копије уручују се окривљеном.

(2) Прекршајни налог може се уручити окривљеном:

- а) лично;
- б) путем поште;
- ц) причвршћивањем или остављањем прекршајног налога на сигурном и видном мјесту на моторном возилу, ако се прекршај који је учињен односи на непрописно паркирање моторног возила.

(3) Када је прекршајни налог уручен лично, датум уручења је датум када га је окривљени примио. Када је прекршајни налог уручен путем поште, сматраће се да је

достављање извршено по протеку пет радних дана након што га је овлашћени орган предао на пошту. Када је прекршајни налог остављен на моторном возилу, датум уручења је датум када је остављен на моторном возилу.

Члан 30.

(Прихватање одговорности)

(1) У свим случајевима окривљени може прихватити одговорност за прекршај тако што ће платити казну и све друге обавезе које су утврђене прекршајним налогом у одређеном року, или обавијестити овлашћени орган о свом прихватању санкције која је одређена у прекршајном налогу, ако је прекршајним налогом спецификовано да је такво обавјештење прихватљива алтернатива. Свако лице које прихвати одговорност у складу са овим чланом не може касније одбијати одговорност или се жалити на висину казне или врсту било које санкције или трошкова.

(2) Ако лице прихвати одговорност за прекршај и у року од осам дана од дана пријема прекршајног налога плати половину од пуног износа изречене новчане казне утврђене прекршајним налогом, ослобађа се плаћања друге половине изречене новчане казне.

Члан 31.

(Пропуштање)

(1) Ако је прекршајни налог правилно достављен у складу са одредбама члана 29. овог Закона и ако окривљени у року који је одређен у прекршајном налогу не прихвати одговорност за прекршај у складу са одредбама члана 30. овог Закона или не затражи одлучивање о предмету пред судом, сматраће се да је окривљени прихватио одговорност пропуштањем, и прекршајни налог ће постати коначан и извршан.

(2) Када је новчана казна одређена због пропуштања у складу са овим чланом, овлашћени орган који је издао прекршајни налог одредиће додатну таксу за наплату у износу од 20,00 КМ.

(3) У случају када је прекршајни налог уручен у складу са чланом 29. став (2) тачка ц) овог Закона, овлашћени орган ће обавијестити власника возила личним уручењем или путем поште да такав прекршајни налог постаје коначан и извршан у року од 10 дана од датума обавјештавања.

Члан 32.

(Поступак по захтјеву за одлучивање пред судом)

(1) Окривљени који прими прекршајни налог и жели да се о предмету одлучи пред судом мора да:

- а) затражи судско одлучивање тако што ће на одговарајућем мјесту потписати једну копију прекршајног налога и доставити је суду у року одређеном у прекршајном налогу,
- б) се појави пред судом на дан и у вријеме одређено за усмени претрес по прекршајном налогу, или, ако датум није наведен, онда на дан који је суд одредио за усмени претрес.

(2) Ако окривљени захтијева судско одлучивање, санкције одређене у прекршајном налогу сматраће се ништавним. Суд може изрећи било коју санкцију коју закон дозвољава, укључујући и строжу санкцију.

Члан 33.

(Лица која немају пребивалиште у Босни и Херцеговини)

Окривљеном који нема пребивалиште у Босни и Херцеговини а који прими прекршајни налог може се понудити могућност да плати новчану казну у најближој полицијској станици или у канцеларији овлашћеног органа. Ако окривљени не плати новчану казну, сматраће се да је поднио захтјев за судско рјешавање и тада представник овлашћеног органа може одмах извести окривљеног пред надлежни суд. Ако није могуће окривљеног одмах извести пред суд, тада представник овлашћеног органа може предузети оне радње којим би се обезбиједило његово појављивање, у складу са чланом 6. овог закона.

V - ЗАХТЈЕВ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

Члан 34.

(Подношење захтјева за покретање прекршајног поступка)

У случајевима када није могуће издати прекршајни налог, овлашћени орган може покренути прекршајни поступак против окривљеног подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка надлежном суду.

Члан 35.

(Садржај захтјева за покретање прекршајног поступка)

(1) Захтјев за покретање прекршајног поступка треба да буде на стандардном обрасцу који прописује министар правде Босне и Херцеговине и садржи сљедеће податке:

- а) назив овлашћеног органа који подноси захтјев;
- б) прекршај који се окривљеном ставља на терет и назив и члан прописа који прописује прекршај;
- ц) када је окривљени физичко лице - име и презиме и, ако је позната, сталну адресу, јединствени матични број, као и мјесто запослења, а за странце и број пасоша;
- д) када је окривљени правно лице - назив и сједиште, као и јединствени идентификациони број;
- е) чињенични опис радњи који одређује правну квалификацију прекршаја, мјесто, датум и вријеме извршења прекршаја и друге околности неопходне за одређивање прекршаја;
- ф) процијењену висину накнаде штете и друге трошкове;
- г) приједлог доказа који треба да се изведу;
- х) потпис овлашћеног преставника овлашћеног органа.

(2) Подносилац захтјева једну копију захтјева доставља суду, а другу копију доставља окривљеном, лично или путем поште.

(3) Подносилац захтјева може одустати од захтјева за покретање прекршајног поступка све до доношења рјешења о прекршају.

(4) Ако је захтјев неразумљив или не садржи све што је потребно да би се по њему могло поступити, суд ће позвати подносиоца да у одређеном року, а најкасније у року од осам дана, исправи, односно допуни захтјев, а ако то не учини, захтјев ће бити одбачен. У позиву за исправку, односно допуну поднеска подносилац ће бити упозорен на посљедице пропуштања.

Члан 36.

(Споразум о санкцији)

(1) Овлашћени орган уз захтјев за покретање прекршајног поступка може приложити понуду окривљеном да прихвати предложену санкцију, која може бити новчана казна и/или предложене заштитне мјере. Ако окривљени прихвати предложену санкцију или ако се овлашћени орган и окривљени споразумију о другој санкцији прије доношења одлуке о прекршају, овлашћени орган ће поднијети суду на одобрење писани споразум који садржи детаље о санкцији, потписан од окривљеног и овлашћеног представника овлашћеног органа. У оправданим случајевима споразумом о санкцији може се предвидјети и плаћање новчане казне у ратама у року до шест мјесеци. Суд ће одобрити споразум између окривљеног и овлашћеног органа ако утврди да он испуњава законске услове.

(2) За све што није регулисано овим чланом, аналогно се примјењују одредбе члана 231. Закона о кривичном поступку.

(3) Споразум о санкцији који суд одобри може извршити овлашћени орган у складу са одредбама Главе VII овог Закона.

VI - ЕВИДЕНЦИЈА И БРИСАЊЕ САНКЦИЈА

Члан 37.

(Вођење евиденције)

(1) Суд који доноси рјешење о прекршају и овлашћени орган који изда прекршајни налог ће без одгађања, у електронској форми, унијети у прекршајну евиденцију податке о санкцијама које су изречене физичком, правном и одговорном лицу.

(2) Суд који прими захтјев за судско одлучивање, у складу са чланом 31. овог Закона, тај податак ће без одгађања, у електронској форми, унијети у прекршајну евиденцију и брисати санкције изречене односним прекршајним налогом.

(3) Новчана казна неће се брисати из прекршајне евиденције док се води као дуг у Регистру новчаних казни, у складу са чланом 39. овог Закона. Заштитне мјере неће се брисати из прекршајне евиденције док се не изврше или док не истекне рок застаријевања.

(4) Посебним законом могу се прописати дужи рокови за брисање санкција из прекршајне евиденције.

(5) Правилник о садржају и начину вођења прекршајне евиденције доноси министар правде Босне и Херцеговине.

Члан 38.

(Брисање санкција)

(1) Кажњавање правног лица, физичког лица и одговорног лица на новчану казну брише се из евиденције *ex lege* ако кажњено правно лице, физичко лице и одговорно лице у року од двије године од дана правоснажности одлуке којом је изречена казна не учини нови прекршај.

(2) Правном лицу, физичком лицу и одговорном лицу које је више пута било кажњено за прекршај брисаће се раније казне ако у року од двије године од дана правоснажности одлуке којом је изречена посљедња казна не учини нови прекршај.

Члан 39.

(Давање података из евиденције)

(1) Подаци из евиденције за кажњена лица могу се дати само ако за то постоје оправдани разлози.

(2) Подаци из евиденције за кажњена лица могу се дати само другом суду, надлежном тужилаштву, органима унутрашњих послова и органима инспекције, у вези са кривичним поступком или поступком за прекршај који се води против лица које је раније било кажњавано за прекршај, органима надлежним за извршење санкција за прекршаје или надлежним органима који учествују у поступку брисања казне.

(3) На образложен захтјев надлежног органа власти или лица могу се дати подаци из евиденције за кажњено лице ако још трају одређене правне посљедице казне или заштитне мјере или ако за то постоји оправдан интерес заснован на закону.

(4) Ако је одлука о казни брисана, подаци о тој одлуци не дају се ником, осим суду, надлежном тужилаштву у вези са поступком за прекршај који се води против лица чија је одлука брисана.

(5) Нико нема право да тражи од грађана да поднесу доказе о својој осуђиваности или неосуђиваности за прекршаје.

(6) Грађанима се на њихов лични захтјев могу давати подаци о њиховом кажњавању или некажњавању за прекршаје.

VII - ИЗВРШЕЊЕ КАЗНИ

Члан 40.

(Унос података о казнама у Регистар новчаних казни)

(1) Све новчане казне и трошкови поступка који су изречени на основу коначног и извршног прекршајног налога или правоснажног и извршног рјешења о прекршају уписаће се у Регистар новчаних казни и бити евидентирани као дуг који кажњени дугује одговарајућем нивоу власти којем се казна плаћа.

(2) Новчане казне и трошкови поступка евидентирају се као дуг у регистру новчаних казни док кажњени не плати пуни износ новчане казне и трошкова поступка. Новчана казна и трошкови поступка ће у сваком случају бити брисани из Регистра новчаних казни по протеклу пет година од дана када су прекршајни налог или рјешење о прекршају постали коначни и извршни.

Члан 41.

(Посљедице уписа казне у Регистар новчаних казни)

- (1) Док се не плате све новчане казне и трошкови који су евидентирани у Регистру новчаних казни, кажњеном се неће дозволити:
- а) регистрација или продужење важности регистрације моторног возила;
 - б) издавање или продужење важности возачке дозволе;
 - ц) учествовање на јавном тендеру;
 - д) промјена регистрације правног лица или регистрације самосталне предузетничке дјелатности.

Члан 42.

(Извршење прекршајних санкција и поступак принудне наплате)

- (1) Сваки овлашћени орган је одговоран за праћење извршења новчаних казни и других мјера изречених прекршајним налогом или путем споразума о санкцији.
- (2) Судови ће пратити извршење новчаних казни и других мјера изречених рјешењем о прекршају.
- (3) *Ако правно лице престане да постоји након правоснажности одлуке о прекршају, прекршајне санкције извршиће се у односу на правног сљедбеника. О извршењу прекршајне санкције против правног сљедбеника суд ће донијети посебно рјешење, против којег је дозвољена жалба. Уложена жалба одлаже извршење рјешења.*
- (4) Ако се утврди да кажњени избјегава да плати новчану казну, овлашћени орган или суд могу затражити од пореске управе Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске или Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине да примијени поступак принудне наплате који је одређен у одговарајућем закону о *пореским управама* за било који износ евидентиран у Регистру новчаних казни, на исти начин на који је овлашћена за наплату пореских обавеза. Пореска управа може спровести такав поступак принудне наплате без потребе да кажњеном уручи налог за плаћање.
- (5) Ако је новчана казна изречена правном лицу или ако се утврди да је то ефикасан начин обезбјеђења наплате, суд који је изрекао новчану казну спровешће директно принудну наплату блокирањем рачуна правног лица у складу са одредбама закона о извршном поступку.
- (6) Ако се утврди да за прекршај индиректних пореза кажњени избјегава да плати новчану казну или мјеру наплате противвриједности робе изречене рјешењем суда, суд ће од Управе за индиректно опорезивање затражити да проведе поступак принудне наплате по Закону о поступку принудне наплате индиректних пореза („Службени гласник БиХ“ бр. 89/05 и 62/11).

Члан 43.

(Лишавање слободе због неплаћања)

- (1) Кажњени који у року не плати у потпуности или дјелимично новчану казну која му је одређена рјешењем о прекршају или прекршајним налогом биће принуђен на плаћање одређивањем лишавања слободе, ако суд сматра да је то једини разуман и ефикасан начин који ће приморати кажњеног да плати износ на који је обавезан. О лишавању слободе због неплаћања суд одлучује рјешењем које се против кажњеног

може донијети само једанпут за односни прекршај. Ово лишавање слободe може одредити суд по службеној дужности или на приједлог овлашћеног органа или пореске управе (Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске или Брчко Дистрикта БиХ). Суд ће обавијестити подносиоца приједлога о својој одлуци и о извршењу лишавања слободe.

(2) Суд може одредити лишавање слободe до 15 дана. Вријеме за које је кажњени лишен слободe неће утицати на плаћање износа који дугује. Кажњени ће бити одмах ослобођен након плаћања пуног износа новчане казне.

(3) Лишавање слободe по одредбама овог члана не може бити одређено кажњеном који може доказати да није у могућности да плати новчану казну.

(4) Против рјешења о лишавању слободe кажњени може уложити жалбу другостепеном суду у року од осам дана од дана пријема рјешења о лишавању слободe. Првостепени суд дужан је да жалбу достави другостепеном суду у року од три дана од дана пријема жалбе. Другостепени суд мора донијети одлуку по жалби у року од 15 дана од дана пријема списка. Жалба одгађа извршење.

(5) Прије почетка извршења рјешења о лишавању слободe, кажњени може суду предложити да обавља послове за опште добро или послове за добро локалне заједнице као замјену за плаћање новчане казне. Суд ће водити листу таквих послова у сарадњи са надлежним компетентним органима власти. Приликом одлучивања о приједлогу, суд ће размотрити све околности случаја, као и финансијске услове и могућност кажњеног да плати новчану казну.

(6) Ако суд усвоји приједлог из става (5) овог члана, издаће налог за обустављање извршења лишавања слободe за вријеме док не истекне рок за обављање таквог посла. Ако кажњени обави превиђени посао, лишавање слободe се неће извршити и новчана казна ће се брисати из Регистра новчаних казни и неће бити наплаћена. Ако кажњени уопште не обави предвиђени посао, рјешење о лишавању слободe ће бити извршено, а ако га обави само дјелимично, суд ће цијенити да ли је сврсисходно извршити лишавање слободe и о томе донијети одговарајући налог.

VIII - ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

(Приход бухета Босне и Херцеговине)

(1) Новчане казне и средства прибављена продајом одузетих предмета за прекршаје који су прописани законима и другим прописима Босне и Херцеговине приход су бухета Босне и Херцеговине, а новчане казне и средства прибављена продајом одузетих предмета за прекршаје прописане законима ентитета Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, кантона у Федерацији Босне и Херцеговине, градова и општина приходи су бухета наведених нивоа власти.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, новчане казне и средства прибављена продајом одузетих предмета као и средства од наплате протувриједности робе, за прекршаје из области индиректних пореза који су прописани законима и другим прописима Босне и Херцеговине, приход су Јединственог рачуна за који је одговорна Управа за индиректно опорезивање.

Члан 45.

(Трошкови прекршајног поступка)

Трошкови вођења прекршајног поступка приход су буџета из којег се финансира овлашћени орган који је издао коначан прекршајни налог, односно суд који је издао правоснажно рјешење.

Члан 46.

(Посредовање)

Суд може предложити посредовање преко посредника, ако би то било сврсисходно с обзиром на садржај имовинскоправног захтјева оштећеног.

Члан 47.

(Обавеза пружања правне помоћи и остваривања службене сарадње у поступку извршења прекршајних санкција)

У поступку извршења санкција, судови и остали овлашћени органи дужни су да узајамно пружају правну помоћ и остварују службену сарадњу у складу са Законом о правној помоћи и службеној сарадњи у кривичним стварима између Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 19/02), и са прописима који регулишу извршење прекршајних санкција.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

(Престанак важења ранијег закона)

Почетком примјене овог Закона престаје да важи Закон о прекршајима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 20/04).

Члан 49.

(Ступање на снагу)

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од дана почетка примјене ентитетских закона о прекршајима.

„Службени гласник БиХ“ број 18/12

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

„Службени гласник БиХ“ број 36/14

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

„Службени гласник БиХ“ број 81/15

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику БиХ“.